

הירדן קיבל הוראות

קיים, כמו שלא נחתימה את שמה בן ההבטחות שבחן הוא מלוך שולל את ישראל זה עשרים שנה. ויצמן חתם את הבטחותיו רק לגוליטי". כלום "גופלים" דברים אלה ושל פון וויזל מדברי הפומון הנ"ל: "קופה בני, בן עם מסכן, שגא את ויצמן הסוכן"? הנפל להגיד מה כאן ויצמן ונקלה יותר?

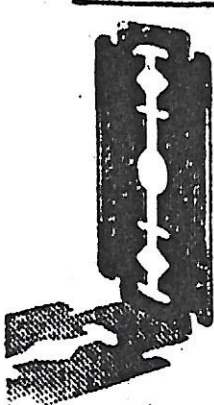
אך, כאמור: "טוב במאחר", והוא עבר עבר. ואולם לא ארכו הרגעים. אך מדי העינים מן ההודעה על דבר האנפול שנכשל, והנה טוב, באותו גליון "הירדן" של אותו יום חשון: ויצמן וה"יבסקציה" — הכותרת למאמר של ב. אליוצק. ובמאמר מדובר על ויצמן שנאם בקונגרס בעיריך על חלפת שני מיליונים מהנער היהודי, והנה משל למי הוא דומה ויצמן זה בפי ב. אליוצק:

"לאנשי הייבסקציה, שונאי ציון וישונאי ישראל שברוסיה", כי גם לה וויצמן, לא איכפת אם כל היהדות הפולנית, הרוסנית וכו' תלך לאבדון ולכמיתה, ובלבד שיציל את הנער היהודי" — ו"איה נער מתנוון וויצמן להציל — אף דבר זה אנו יודעים מפי הנסיון. הרי זה הנער הסר ציאליסטי, הפגנדיסטי והקומוניסטי (לנמרו או למחצה), הנותר גם עכשיו בחסדה של מא"י לארץ ישראל".

ובכן — "הירדן" קיבל הוראות מ"ועד המורשים" להפסיק את שידותיו של האנקור, אך לא קיבל כל הוראות כנראה בדבר העורבים למיניהם. ימין מכינה מין "אליבו" ככיוול, ושמאל הורסת.

אך אנה נשים אל לבנו, ולא נחל מלעורר את הישוב ואת התנועה כולת לקנהסתה זה ולכל הצמגי מסנו.

שת

אין כמוהו
לסכיני הגלוח
ג'ילט כחול

הסדוקים ומחוסמים
בחשמל:
להבים חזקים יותר

התבשרו, יהודים, מערכת "הירדן" קיבלה הוראה מ"ועד המורשים" להפסיק את שידותיו של מר אנקור, בעל הפומון "שיר ערש לתרצה", שנדפס ב"הירדן" שבוע קודם. ("הירדן" מי' חשון). (בה' חשון סופר ב"דבר" על אותו פומון ב"הירדן", שבו נשנית שש פעמים השורה: "חיים ויצמן בו סוכן", ופעם שביעית נאמר: "שגא את ויצמן הסוכן").

יפה, טוב במאחר מאשר לא כל עיקר". עם קריאת ההודעה חלפה מח' שבה מעודדת: אכן, נסיון-מה לבלום את ההשתוללות. בכל זאת, את פלוני ואלמוני הוציאו מן המסללה וזן-מה לפני מעשה-ההשוד הירדני, ובלמוני — הפסיקו שידותיו זה עתה. מי יודע, שמא באסת התחילו הללו לתהות על קנקנם.

אמנם, תמא הדבר שדווקא עתה שמו אל לבם ונפסקה עינם שם ב"ועד המורשים". כי מדוע לא זוג, למשל, לפני שני חדשים וחצי בערך, כשנדפס באותו "הירדן" (גליון 644) לא "שיר", אלא מאמר — מאת ה"ר" המהולל וולפגנג פון וויזל — בשם "ויצמן מוכר את עמו בגמבוי", ובו נאמר: "זו המרגדה של עם ישראל. אף פעם לא היה בעולם מנהיג ומדיח בזוי ומזג לב כויצמן זה". וליתר "בירור" נאמר שם עוד:

"יהודים, הקשיבו: כיצד נקרא האיש המפקיד הלך ממולדתו בעד כצע כסף? — בוגד! כיצד נקרא האיש המסתלק מלהציל את המוני העם, כדי שהוא, באופן פרטי, יעשה עסקים טובים? — בוגד!

כיצד נקרא לאותם בני בליעל המורכבים להסכים לקריעת ארץ-ישראל, להפקיר את ירושלים ויריחו, את חב' רון ושכם, את עזה ויפו, את מודיעין וביתר, את הגליל ועוד את הנלעד, בגלל המיטבר"?... בוגדים!

ואת וויצמן, העומד בראשם — כיצד תקראו לו? ... הלא הוא: "אמיר חיים וויצמן", משום ש"עבדאללה וחיים — אלה השנים הם היחידים שרצו צויה להם מדינת היהודים משני עברי הירדן".

או האם, רבים" מאלה הדברים שנאמרו ב"הירדן" לפני שני חדשים, בכ' אלול:

"ויצמן הוא שדחק על הקונגרס — למחר ולומר אמן אחרי העיקרון של ההלוקה, כדי שיוכל הוא, ויצמן, ללכת ולעשות שתדלנות לטובת אנגליה שלו אצל ועדת המנדטים בו'אנאזה — אבל הפרוספריטי של וויצמן לא תתי

29.10.37 208
0005505 0 ה

לנטוע עצי פרי וגנים במדבר. אין זאת שהאנשים האלה רואים את הבניין ואת היצירה כתכלית חייהם ואפילו אם הדבר עולה במאמצי לא אנוש ועל חשבון הבריאות הנהרסת. ואשר שפועלת כאן בעין נחמה הלוהשת במסתרי הלבו: לנו אין הנאה מסמית מעמלנו ומיצירתנו, אבל הלא כל זה יישאר נחלת הילדים. זה הדור הגדל עכשיו, אולי ידעו הם יותר את סוד היצירה ואת שמחת החיים. כך היו גם האבות שלנו שתנחמים בעוק הע' תים שליליהם יהיה יותר טוב בחיים, כהו יצר החיים המפיה תקוות ונח' מות מדור לדור. אפשר זהו גם הסוד שבתשורת הנפש.

אם כה ואם כה, הנה מכאן דור וזן כרמות הורים שבאו לנסור את שארית חייהם בצוותא עם הבנים, מכאן ילדים חוסים, רועשים ומפלאים את הרחוב עליצות חיים. ובניהם מהלך דור ביד ניים המושך ללא ליאות בעול העמל והעשיה, כושל וקם, כושל ומשפיר. י. פריד

נחום

עברו בהרחבת הבנין של מחלקת "תנ"ך" חברים אחרים עורכים במחצבה ובתיקון כביש בית אלפא—שטא. 2 טראקטורים לקיבוץ: האחד עובד כס' דום והשני — בשההנחום.

במשך כל ימי קיום הנקודה לא היה אף ספרה של קדחת. יש רופא מיוחד. באמצע חשון היו מרובים כאן מקרי הפופטסטציה.

קיבוץ "השרה" קלט בזמן האחרון 25 עולים חדשים מטרמניה: 14 מהם עברו לפלוגת ראשון לציון. באסיפות ובשיחות השנתיות תפסה מקום ניכר השאלה: כיצד לקיים עדה אחת בשתי פלוגות? את פלוגת ראשון לא יחלל, כל עוד אין לה נושא קיבוצי אחר. יר

תר מדי כוחות ומרץ השקיעו ביצירת תה, ויותר מדי יקר לקיבוץ עקרון כיבוש העבודה ולא ננקל ויותר על חישנו. כל עוד קיימת הפלוגה בראשון מגלגל הקיבוץ לשנים (בראשון נמצא אים גם ילדי "השרה" — 18 במספר).

מתחבטים, איפוא, החברים בשאלה: כיצד לשמור על היין הקיבוצי, בשעה שחחבית שבאה לשנינו?

שמועת הניעה לחברים מתקונגרס שישנה הצעה להקים "היכל סוקולוב" בשדה-הנחום. גם חברי המקום נכונים לתת את ידם לכיבוע המפעל הזה.

כפר החורש (כ"ב' גורדוניה ג')

השנת שנת מיפנה לכפר-החורש. החורש 100 אלף עצים בערך. 130 נמש, בהם 20 ילד 4 זקנים. 200 נמש, בהם 20 ילד 4 זקנים. 200 נמש, בהם 20 ילד 4 זקנים.

הוא עומד לרדת מעל שולחן הקה"ק המסיימת את נמיעת יערותיה. כאן וחכמות מן המשק — אין עדיין אין